


Dragoslav Paunesku

MOĆ MODILJANIJEVE LINIJE

Moskva, Puskinov muzej, maj 2007.

 tvorena je izložba slika Amadea Modiljanija, povodom stogodišnjice njegovog prvog predstavljanja Monmartru. Pre svega, Modiljanijevi izduženi–maniristički radovi poput Parmidžaninovih i El Grekovih portreta, svakako najviše duguju arhaičnom (afričkom) nasleđu. Naime, kao i Pikaso sa kojim se od 1906. družio u Parizu, Modiljani se nije mogao oteti masama, linijama i senkama na čemu bazira u viševekovnom svojstvu Afrička umetnost. Kroz linearno

tkivo–skulpture, maske, totema, određen je Modiljanijev osnovni likovni koncept. Tu koloritnu ozvučenost, tu linernu drskost, oštrinu – taj ekspresionistički naboj, Modiljanija kao slikara izdvaja – separatiše u smelu, omanja grupa umetnika koji su najviše uticali na tok i likovnu azbučnost slikarstva XX veka.

Modiljani je (1884–1920) jedan od retkih slikara kojem je poslo za rukom da linearnom mrežom odredi karakter, slojevitost – metafizičnost ljudskog lica. Drugim rečima, Modiljani je otklonio svaku mogućnost koja je pretila da mu slika poprimi i najmanji oblik ilustrativnog – običnog, zapravo svako lice unutar njegove slike, snabdeveno je snažnim trzajem, nepogrešivim potezima koji duboko određuju psihologiju, pre svega neke zanimljive i harizmatične osobe.